

то низко са навели.... На тържествеността на тази минута даже и иностраницъ са подчиняватъ. Заедно съ другите и тъ сниматъ шапките... Въ паметта нѣкакъ си са подигатъ картини на далечното сега минжло. Роднитъ домъ, близките и скажните людие.... Но това е само минута.

— Стройся!... Тихо звучи команда и дългата цѣнь на стрѣлците като вѣтръ са расиръска напрѣдъ.... По лицата вече нѣма горестъ, нѣма утѣщението. Въ очите на нѣкои офицери ентузиазъмъ, команда звучи съ металлически тоиове, Скобелевъ вече напрѣдъ, хубавата му фигура са едва мъ вижда далечъ предъ цѣпта...

Като я разглѣда, повѣрихъ са.... Подробно обяснява нѣщо на охотниците.

Азъ въ този рѣшителенъ часъ пакъ внимателно са вглѣдвамъ въ лицата на „охотниците”, на тѣзи хора, които съзнательно обричахъ себе си на смъртъта. Търся въ тѣхъ одушевление, нищо нѣмаше! Таквия сиви, уредни, казенни лица. Нѣкои глѣдатъ, изгубено, умислено, други само чакатъ командата, и както всякога готови да я испълнятъ както и на учение. Нито единъ отстѫпчивъ. Тъкмо като че на караулъ отиватъ, а тѣ, тѣй да кажемъ, сѫ „доброволци”.... Неволно са помислюва, какво ги тегли тамъ, първи да отиватъ въ огњъта, за какво тѣ сѫ да отзовали да приематъ на себе си залповете и съ грѣди да посрѣпнатъ турските щикове?

Тихо цѣпта са вдигнѣ напрѣдъ. Все повече и повече фигурата на генералътъ са скриваше въ мъглата.... Наскоро мъглата закри и черните чѣртички на распрѣснатите стрѣлци, Починъ да са смрачава, но нощта още са боряше съ сивото марево *).

— Слава Богу турцитъ не съглѣждатъ нашите отрядъ. Азъ почнувамъ да вѣрвамъ, че дѣлото ще са прѣмине безъ голѣми загуби, бѣрбояше нѣкой си наоколо. Но изведнѣжъ въ тази минута събужда околността, неувѣренитетъ, единствененъ гърмежъ на турскиятъ часовий. Мгновението на пълното безмълвие.... Сърдцето са стѣснява.... Втори гърмежъ отъ друга страна.... трети.... но всичките распрѣснати.... Надѣено са завръзва гърмение.... но само отъ една страна.... Нашите не отговарятъ.... Но звукътъ на гърмежите, по интервалите, по отдалеността имъ, видно бѣше че турцитъ още незнайтъ въ какво състои дѣлото, а само

*) Миражъ, прѣносни глѣдки въ въздухътъ. (Б. Пр.).